

[Per Hækkerup.]

tier i medlemslandene inden for de seks og de syv i Strasbourg en konference, hvor man på baggrund af Parismøderne drøftede den nu opståede situation for de europæiske markedsplaner og den europæiske samhandel. Drøftelserne førte, tror jeg man har lov til at sige, til et bemærkelsesværdigt resultat, idet det viste sig muligt at nå til enighed mellem samtlige deltagende partier, der altså repræsenterede samtlige deltagerlande i de seks og de syv, om en resolution, som trak ret klare og tydelige linjer op for, hvorledes man fra den socialdemokratiske arbejderbevægelses side kunne tænke sig og ønske sig at den fremtidige forhandlingsudvikling ville forme sig. Ganske særlig udtryktes ønskerne i et afsnit af resolutionen, et ganske kort afsnit, som jeg gerne vil have lov til at referere. Det siges heri, at man tilslutter sig ønsket om en almindelig erklæring om forholdet mellem de seks og de syv og samhandelsforholdene i Europa, og som tilsigter og vil muliggøre: 1) forholdsregler inden for rammerne af GATT til at overvinde svælget mellem de to grupper, der begynder at udvikles fra 1. juli 1960, 2) fastlæggelsen af den samme overgangsperiode og en samstemt forkortelse af denne periode og 3) løsning af problemet om ydre toldsats på en måde, som ikke udelukker en harmonisering af disse for bestemte vareområder i overensstemmelse med en almindelig overenskomst.

Især det sidste, det tredje afsnit, synes jeg er interessant, fordi det berører et af de spørgsmål, som voldte størst vanskelighed, da man forhandlede det store frihandelsområde, nemlig spørgsmålet om en harmonisering af toldsatserne. Det var jo ønsket fra de seks landes side, at der skulle gennemføres en helst fuldstændig harmonisering, i hvert fald en videregående harmonisering, og det var modsat især det britiske synspunkt, at man ikke kunne tiltræde en sådan ensartet gennemførelse af toldsatserne mellem landene.

Nu har altså de socialdemokratiske partier for deres vedkommende peget på, at ikke alene de seks, men også de syv lande må være indstillet på i hvert fald sektor for sektor at overveje og gennemføre en harmonisering af toldsatserne. Jeg tror, der også her er peget på en praktisk forhandlings-

fremgangsmåde, hvis og når det skal lykkes os at overvinde modsætningsforholdet eller afstanden mellem de seks og de syv.

Et par dage efter, at de socialdemokratiske partier havde forhandlet disse spørgsmål, mødtes Europarådet, der ligeledes underkastede de europæiske samhandelsproblemer en indgående drøftelse og sluttede denne drøftelse med at vedtage en resolution, hvis synspunkter i det store og hele, omend noget mere vagt udtrykt, faldt sammen med de synspunkter, de socialdemokratiske partier havde vedtaget.

Jeg mener, at man på denne baggrund har lov til at nære en forsigtig optimisme i retning af, at der i hvert fald dels er skabt et nyt udgangspunkt for drøftelserne mellem de seks og de syv også inden for en videre ramme, dels også er åbnet eller peget på veje, som man ikke tidligere har været villig til at betræde, og som måske kan befordre en fornuftig udvikling af forholdet mellem de to markedsområder, sådan at de bringes nærmere til hinanden. På denne baggrund er det, at vi skal drøfte vor endelige stillingtagen i dag. Det spørgsmål, vi står over for i dag, det vil jeg gerne lægge megen vægt på, er ikke, om vi skal vælge mellem de seks og de syv. Det spørgsmål blev afgjort i juli måned definitivt. En dansk tilslutning til de seks ligger ganske uden for det, som det i dag har politisk interesse at drøfte.

Det spørgsmål, vi i dag står over for, er: skal vi melde Danmark ind i de syv, eller skal vi lade Danmark blive stående uden for begge de to markedssammenslutninger? Løsningen med tilslutning til de seks er simpelt hen faldet bort. Da er det, jeg spørger: tør nogen virkelig, når det er situationen og det er valget, tilråde Danmark en isoleret stilling i forhold til begge vore hovedmarkeder og dermed sige nej ikke alene til de fordele, vi kan opnå inden for de syv i produktions- og beskæftigelsesmæssig henseende, men også sige nej til de forhandlingsresultater, der er opnået gennem de tosidede overenskomster med England, Sverige, Schweiz og Østrig?

Jeg vil i denne forbindelse gerne pege på, at det spørgsmål jo ikke mindst er rettet til partiet venstre, som, da vi havde drøftelsen i juli måned, vel tilkendegav sit ønske om helst at se Danmark tilsluttet de